

jag ike. d. v. j. förmågan att i blinken
tillintet göra en ond tanke, ett ont begär
faknas. En kristen måste alljämt vara
en jundare, uti inväntet mätto.
1473. Af detta själsförmågenheterna
inbördes förhållande följer också
vidare den konsekvens, som Refor-
matorerna allmänt uti sinare
om rättfärdiggörelsen, att den
måste försegas Helgelse. Då nemli-
gen förhållanden rör sig hjertat af
dena, hvilket dock ike står på all-
lez klart för Reformatorernas
öppning, men hjälpen dene-
mat har sin utgångspunkt i vil-
jan: ja måste hjertat förft blifva
försonadt, innan viljan kan blif-
va beständ till det goda, alldeles
från viljan. är hjertats rörelser
underordnad: d. v. j. de onda eller
goda Passioner, som hafva sin
utgångspunkt i hjertat, bestäm-
ma den subjectiva viljan, och
Människans moraliska Karaktär.
Så med andra ord. Om hjertat
är ondt: ja är hela människans
ond, äfven om hon skulle hafva
en god vilja (objective, eller på ut-
da viljan är ett resultat af förson-
dets operationer).

474. Just vid denna stora stötfen
för det naturliga förnufts framföranden
de två mörkrets rike, gör Filosofen
natt, och jäger: det är stor lagn, att
Passionerna bestämma människans
moraliska Karaktär. "Religionen vill
när, att den subjectiva viljan är ond."
(Martens. Moral System). "Ja ja! min
Gustaf! Herre! Det kallas på Er
djupfulla Motthet, att ett hjerta
er subjectiva vilja är ond. Om nu den
na vilja bestämmer Er moraliska
Karaktär: ja måste ni vara en djef-
vul i alla Er lifnadsdagar."
1475. Hvad menar ni? För ni verka
ligen, att ni med den objectiva viljan
som ni kallar: människans "väschottig
vilja" kan utöfva alla sin djef-
na ifrån ert hjerta? Ni när, för-
modligen genom Speculation, fått
den Objectiva viljan på Ugnar be-
tad, och förädlad, att denna väsend-
teliga vilja, som efter Er tanke, all-
tid: NB? alltid vill det goda och
förnuftiga". (Martens.) Har Kauf-
vat den subjectiva viljan, och
drifvit ut alla djeflar, som
grasera i kätet på Er. Jag fruk-
tar, Glerre Filosof, att ni på